

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/157/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019203210
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:0019203210.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Čisovskej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne: U. U., K..XX.X.XXXX, O. B. Q., O.Á. X, zastúpenej: JUDr. Michal Kolesár, advokát, so sídlom v Michalovciach, Špitálska 5 proti žalovaným: 1/ Ž. U. V., K..XX.X.XXXX, O. B. Q., R. X, 2/ K. V., K.. XX.XX.XXXX, O. B. Q., R. X, 3/ U. K., K..XX.X.XXXX, O. B. V. K. T., J. X, žalované v 2. a 3. rade zastúpené: JUDr. Martin Kostrej, advokát, so sídlom v Michalovciach, Cyrila a Metoda 3, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaných v 2. a 3. rade proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č.k. 10C/27/2019-33 zo dňa 26.4.2019, takto

rozhodol:

I. M e n í uznesenie vo výrokoch I. a II. vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade z a m i e t a.

II. P r i z n á v a žalovaným v 2. a 3. rade proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Zakazuje žalovaným 1/ Ž. V., K.. XX.X.XXXX, 2/ K. V., K.. XX.XX.XXXX, obidve bytom Michalovce, ul. Odeská 2, 3/ U. K., K.. XX.X.XXXX, O. V. K. T., T.. J. X, kontaktovať písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami žalobkyňu U. U., K.. XX.X.XXXX, O. Q., T.. O. X.

H.. Zakazuje žalovaným 1/ Ž. V., K.. XX.X.XXXX, X/ K. V., K.. XX.XX.XXXX, R. O. Q., T.. R. X, 3/ U. K., K.. XX.X.XXXX, O. V. K. T., T.. J. X, priblížiť sa k žalobkyni U. U., K.. XX.X.XXXX, O. Q., T.. O. X, na vzdialenosť menej ako 10 metrov .

III. P r i z n á v a žalobkyni 100 % náhradu trov tohto konania voči žalovaným 1/,2/,3/.

2. Rozhodol tak o návrhu žalobkyne zo dňa 9.4.2019, ktorá sa domáhala voči žalovaným v 1., 2. a 3. rade nariadenia neodkladného opatrenia vo vyššie citovanom znení, pričom návrh odôvodnila tým, že niekedy v januári 2017 sa zoznámila s terajším druhom E. V. a od leta 2017 žije s ním ako druh a družka na ul. O. X B. Q.. Jej manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 6.6.2017 a manželstvo jej druhu dňa 6.9.2017. Rodina jej druhu sa o ich vzťahu dozvedela niekedy v marci 2017 a od tohto času jej žalované Ž. V., O. Q. X. P., K. V., X. P. U. U. K., bývalá svokra jej druhu, robia zo života doslova peklo. Neustále ju napádajú, či už verbálne alebo aj fyzicky, a to nielen v práci, ale aj na verejnosti. Pracuje ako predavačka v predajni I. E. B. R. G. Q. a veľakrát sa stalo, že žalované jej na pracovisku pred spolupracovníkmi ako aj verejnosťou vulgárne nadávali, vyhrážali sa, vyvíjali psychický nátlak, ale aj fyzicky napadli. Takto agresívne sa správajú k nej aj na verejnosti a to až do takej miery, že už dva roky sama bez doprovodu von nechodí, keďže sa dôvodne obáva o svoj život a zdravie. Vulgárne jej nadávajú aj prostredníctvom sociálnej siete Facebook správy. Takýto stav je už pre ňu neúnosný. Na konanie žalovaných podala viac ako 30 trestných oznámení, pričom nie každý atak trestným oznámením končil. Niektoré oznámenia polícia odložila a niektoré postúpila okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku proti občianskeho spolunažívaniu v zmysle zákona o priestupkoch. Ako dôkaz, vzhľadom na ich rozsiahlosť, pripojila len niektoré rozhodnutia, z ktorých mala byť zrejma časová os, ako aj rozsah týchto útokov na jej osobu. Medzi posledné útoky patrí incident, ktorý sa stal dňa

21.3.2019, kedy ju fyzicky v práci bezdôvodne napadla žalovaná v 2. rade tak, že ju otvorenou dlaňou udrela po ľavom líci. Trestné oznámenie, týkajúce sa tohto skutku, vedené pod č. Č.: R.-XXX/MI-Q.-XXXX zo dňa 22.3.2019 bolo odovzdané na prejednanie priestupku Okresnému úradu v Michalovciach. Žalobkyňa mala za to, že vzhľadom na rozsiahlosť atakov na jej osobu zo strany žalovaných možno nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia v časovo krátkej dobe dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu a to aj bez konania vo veci samej. Mala za to, že predloženými listinnými dôkazmi dostatočne osvedčila dôvodné podozrenie z neprípustného správania sa žalovaných a preto nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia je v ochrane žalobkyne voči slovným a fyzickým útokom, ako aj útokom cez sociálne siete zo strany žalovaných.

3. Po právnej stránke súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. g) a h), § 325 ods. 3, § 326 ods. 1, 2, § 329 ods. 1., § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, 2 CSP a oboznámil sa s listinnými dôkazmi, predloženými žalobkyňou - rozhodnutiami Okresného úradu Michalovce, odbor všeobecnej vnútornej správy Michalovce č.sp. R.-Q.-R.-XXXX/XXXXXX G. P. XX.X.XXXX, Č..W.. R.-Q.-R.-XXXX/XXXXXX G. P.U. XX.X.XXXX, Č..W.. R.-Q.-R.-XXXX/XXXXXX G. P. X.XX.XXXX, Č..W.. R.-Q.-R.-XXXX/XXXXXX G. P. X.X.XXXX, Č..W.. R.-Q.-R.-XXXX/XXXXXX G. P. XX.X.XXXX, Č..W.. R.-Q.-R.-XXXX/XXXXXX G. P. XX.X.XXXX, Č..W.. R.-Q.-R.-XXXX/XXXXXX G. P. X.XX.XXXX U. Č..W.. R.-Q.-R.-XXXX/XXXXXX G. X.X.XXXX, Ď. G. R. I. R. Č.. H. XX.XX/XXXX G. P. XX.X.XXXX, T. R. V. B. Q. Č.. Č.:R.-XXX/MI-Q.-XXXX zo dňa 29.5.2017, ako aj rozsudkami Okresného súdu Michalovce č.k. 15P/39/2017-44 zo dňa 17.5.2017 a č.k. 2P/59/2017-91 zo dňa 16.8.2017.

4. Súd prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a predložené dôkazy dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako je to formulované vo výrokovej časti tohto uznesenia, ako aj, že nariadeným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu. Preto neuložil žalobkyňi povinnosť podať žalobu vo veci samej v zmysle § 336 ods. 1 CSP, avšak strany sporu poučil, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 337 ods. 1, 2 CSP.

5. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP a vzhľadom k tomu, že žalobkyňa bola vo veci nariadenia plne úspešná, súd jej priznal proti neúspešným žalovaným 100 % náhradu trov tohto konania, s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. Proti uzneseniu podali odvolanie žalované v 2. a 3. rade, s poukazom na odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalované namietali, že uznesenie je nepreskúmateľné, pretože súd žiadnym spôsobom svoje rozhodnutie nezdôvodnil, predovšetkým nevyhodnotil dôkazy, predložené žalobkyňou. Ak by tak bol učinil, zistil by, že ani jedným rozhodnutím Okresného úradu v Michalovciach žalované v 2. a 3. rade neboli uznané vinnými zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu voči žalobkyňi. Priestupkové konania proti žalovaným v 2. a 3. rade boli zastavené z dôvodu, že spáchanie priestupku nebolo preukázané. Rozhodnutia o priestupkoch, predložené žalobkyňou, sa týkajú výlučne žalovanej v 1. rade. Žalobkyňa preto neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala ňou tvrdené skutočnosti vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade. Na základe uvedeného žalované navrhli, aby odvolací súd uznesenie zmenil v časti uložených zákazov žalovaným v 2. a 3. rade tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovaným v 2. a 3. rade zamietne a zaviazže žalobkyňu nahradiť im trovy konania.

7. K odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že súd v konaní o neodkladnom opatrení nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré súd potrebné pre rozhodnutie vo veci samej, ale postačí aspoň osvedčenie základných skutočností, preukazujúcich pravdepodobnosť nároku, ktorému sa má ochrana poskytnúť. O správaní žalovaných podľa názoru žalobkyne svedčí množstvo podaných trestných oznámení, ako aj rozhodnutí Okresného úradu Michalovce, ktoré sa týkajú aj žalovaných v 2. a 3. rade. V týchto rozhodnutiach sú popísané jednotlivé skutky, ktoré, aj keď nie všetky, boli kvalifikované ako priestupok. Ani jedna zo žalovaných však nemôže poprieť, že sa skutky nestali, nakoľko sa k nim podrobne, aj keď zo svojho pohľadu vyjadrovali, čo je zrejme z odôvodnení jednotlivých rozhodnutí, ako aj z toho, že žalovaná v 1. rade odvolanie proti uzneseniu nepodala, čím v podstate uznala jeho dôvodnosť. O tom, že nariadené neodkladné opatrenie má zmysel, svedčí skutočnosť, že od jeho doručenia žalované upustili od svojho protiprávneho konania, žalobkyňu nekontaktujú v práci, ani na verejnosti; jej život sa zmenil o sto percent. Žalobkyňa mala za to, že predloženými listinnými dôkazmi dostatočne osvedčila dôvodné podozrenie z neprípustného správania žalovaných a navrhla, aby odvolací súd uznesenie ako vecne správne potvrdil.

8. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadrili žalované v 2. a 3. rade. Skutočnosť, že žalovaná v 1. rade nepodala proti uzneseniu odvolanie, pokladali za skutočnosť absolútne irelevantnú vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade. Paradoxne, všetky dôkazy predložené žalobkyňou svedčia o tom, že žalované v 2. a 3. rade sa protiprávneho konania voči žalobkyni nedopúšťali.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaných ako podané včas, oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v 2. a 3. rade je dôvodné.

10. Predmetom odvolacieho prieskumu bol odvolaním napadnutý výrok pod č.I a č.II uznesenia, vzťahujúci sa výlučne na žalované v 2. a 3. rade, vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov konania (pod č. III). Žalovaná v 1. rade odvolanie nepodala, preto uznesenie vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou v 1. rade nadobudlo právoplatnosť.

11. Odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, podľa ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, podľa ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

13. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, na základe ktorého dospel k chybným skutkovým zisteniam, pretože skutkové zistenia, ktoré boli podkladom pre jeho rozhodnutie, sú nesprávne v tom zmysle, že nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd prvej inštancie totiž pri rozhodovaní vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali, preto zo zisteného skutkového stavu nevyvodil ani správny právny záver.

15. Je potrebné prisvedčiť obrane žalovaných v 2. a 3. rade, že vo vzťahu k nim neboli naplnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia.

16. Podľa ust. § 324 ods. 1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

17. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

18. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. g) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená.

19. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená.

20. Podľa ust. § 330 ods. 2 CSP, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

21. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

22. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie meritórneho rozhodnutia, čo ale neoslabuje potrebu osvedčenia aspoň základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa. Tieto tvrdenia je nevyhnutné aspoň spoľahlivo osvedčiť a to minimálne do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti, nakoľko pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

23. Odvolací súd zdôrazňuje, že úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi sporovými stranami, ohľadne ktorého majú byť upravené ich pomery (tzv. osvedčenie nároku) a súčasne vyžaduje, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej dočasnej úpravy.

24. Odvolací súd na základe obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia konštatuje, že nárok žalobkyne, ohľadom ktorého žiadala neodkladným opatrením upraviť vzájomné pomery strán, po hmotnoprávnej stránke vychádza z práva na ochranu osobnosti.

25. Podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

26. Podľa ust. § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

27. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu, jednak to, že zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach, chránených ust. § 11 Obč. zákonníka, najmä práva na občiansku česť a ľudskú dôstojnosť, práva na

súkromie, život a zdravie. Ide o konanie tak intenzívne, ktoré môže ohrozovať nielen psychickú, ale aj fyzickú integritu človeka.

28. Objektívna spôsobilosť zásahu narušiť alebo ohroziť práva chránené ust. § 11 Občianskeho zákonníka je ďalšou zložkou zásahu, nevyhnutnou na to, aby právo na ochranu osobnosti mohlo byť úspešne uplatnené. Nie každý neoprávnený zásah, najmä do práva na ochranu občianskej cti, bude preto objektívne spôsobilý túto náležitosť splňať. Bude záležať najmä na prostredí, v ktorom došlo k zásahu, na subjekte zásahu, objekte zásahu, na jeho obsahu, pokiaľ spočíval v skutkových tvrdeniach, na intenzite a na ostatných okolnostiach, za ktorých bol učený. K úspešnému uplatneniu práva na ochranu osobnosti však postačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť tieto práva.

29. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g), h) CSP postačuje, ak je osvedčená existencia reálnej možnosti ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity dotknutej osoby, teda navrhovateľa (žalobcu). Osvedčenie existencie hrozby zásahu do telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým a účinným prostriedkom preventívneho riešenia hrozby zásahov do integrity chránenej osoby a v jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku uplatnenia zákazu priblíženia alebo kontaktovania sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej žiť v strachu a obavách pred zásahmi do svojej integrity, ktoré sú v tejto forme taktiež prejavom psychického násillia.

30. Žalobkyňa na osvedčenie svojho tvrdenia o neoprávnených zásahoch žalovaných do jej duševnej či telesnej integrity predložila niekoľko rozhodnutí Okresného úradu Michalovce, odboru všeobecnej vnútornej správy, ako aj zápisnicu o trestnom oznámení a uznesenie OR PZ Michalovce.

31. Odvolací sú sa stotožňuje s argumentáciou žalovaných v 2. a 3. rade, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia vôbec nezaoberal obsahom týchto listín, a teda neskúmal a nehodnotil, aké skutočnosti z nich vyplývajú vo vzťahu k predmetu konania. Súd prvej inštancie len prevzal tvrdenia žalobkyne, uvedené v návrhu, t.j. že žalované sa voči nej dopúšťajú konania, ktoré ohrozuje je duševnú a fyzickú integritu.

32. Žalobkyňa na podporu svojich tvrdení predložila 9 právoplatných rozhodnutí Okresného úradu Michalovce. Z týchto deviatich rozhodnutí sa dve rozhodnutia týkajú žalovanej v 2. rade a tri rozhodnutia sa týkajú žalovanej v 3. rade. Ostatné rozhodnutia sa týkajú výlučne žalovanej v 1. rade. Okrem toho žalobkyňa predložila ešte trestné oznámenie zo dňa 21.3.2019, ktoré podala na žalovanú v 2. rade pre skutok, ktorý sa mal stať 21.3.2019.

33. Z uznesenia OR PZ v Michalovciach Č.B.-R.-XXX/MI-Q.-XXXX zo dňa 29.5.2017 je zrejmé, že vec podozrenia z prečinu nebezpečného prenasledovania, ktorého sa mala dopustiť žalovaná v 2. rade dňa 24.4.2017 a dňa 29.4.2017, bola odovzdaná Okresnému úradu v Michalovciach na prejednanie priestupku, nakoľko nebol daný dôvod na začatie trestného stíhania. V odôvodnení tohto uznesenia príslušný orgán činný v trestnom konaní konštatoval, že sa nedá povedať, že by konaním žalovanej v 2. rade bol podstatným spôsobom narušený obvyklý spôsob života žalobkyne, a ani u nej nevznikla obava o jej život a zdravie, preto nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty prečinu. Okresný úrad Michalovce predmetnú vec prejednal a rozhodnutím č. R.-Q.-R.-XXXX/XXXXXX zo dňa 31.7.2017 priestupkové konanie voči žalovanej v 2. rade zastavil z dôvodu, že spáchanie uvedených skutkov nebolo preukázané. Ako je zrejmé z odôvodnenia citovaného rozhodnutia, žalovaná v 2. rade spáchanie skutku poprela, pričom správny orgán nezistil žiaden iný dôkaz, ktorý by svedčil o tom, že sa skutkov dopustila.

34. Rozhodnutím Okresného úradu Michalovce Č.B.-R.-Q.-R.-XXXX/XXXXXX zo dňa 23.5.2017 bolo priestupkové konanie proti žalovanej v 2. rade, začaté pre skutok, ktorého sa mala voči žalobkyne dopustiť dňa 5.4.2017 zastavené, z dôvodu, že spáchanie uvedeného skutku nebolo preukázané. Ako je zrejmé z odôvodnenia citovaného rozhodnutia, žalovaná v 2. rade spáchanie skutku poprela, s tým, že predložila listinný dôkaz - potvrdenie od zamestnávateľa, že v inkriminovaný čas bola v práci a preto skutok, z ktorého bola obvinená, spáchať ani nemohla.

35. Čo sa týka trestného oznámenia zo dňa 21.3.2019, ktoré podala žalobkyňa na žalovanú v 2. rade pre skutok, ktorý sa mal stať 21.3.2019, uznesením OR PZ v Michalovciach Č.: R.-XXX/MI-Q.-XXXX zo dňa 22.3.2019 bola vec podozrenia z prečinu ublíženia na zdraví odovzdaná Okresnému úradu v Michalovciach, z dôvodu, že skutok by mohol byť posúdený ako priestupok.

36. Rozhodnutím Okresného úradu Michalovce č.sp.R.-Q.-R.-XXXX/XXXXXX zo dňa 19.5.2017 bolo priestupkové konanie proti žalovanej v 3. rade, začaté pre skutky, ktorých sa mala voči žalobkyni dopustiť dňa 19.3.2017 a dňa 5.4.2017 zastavené, z dôvodu, že spáchanie uvedených skutkov nebolo preukázané. Ako je zrejmé z odôvodnenia citovaného rozhodnutia, žalovaná v 3. rade spáchanie skutku poprela, správny orgán mal k dispozícii len tvrdenie proti tvrdeniu a neboli zistené žiadne iné dôkazy, ktorý by svedčili o tom, že sa žalovaná týchto skutkov dopustila.

37. Rozhodnutím Okresného úradu Michalovce č.sp. R.-Q.-R.-XXXX/XXXXXX zo dňa 4.10.2017 bolo priestupkové konanie proti žalovanej v 3. rade, začaté pre skutok, ktorého sa mala voči žalobkyni dopustiť dňa 16.8.2017, zastavené z dôvodu, že spáchanie uvedeného skutku nebolo preukázané. Ako je zrejmé z odôvodnenia citovaného rozhodnutia, žalovaná v 3. rade spáchanie skutku poprela, správny orgán mal k dispozícii len tvrdenie proti tvrdeniu a neboli zistené žiadne iné dôkazy, ktorý by svedčili o tom, že sa žalovaná tohto skutku dopustila.

38. Rozhodnutím Okresného úradu Michalovce č.sp. R.-Q.-R.-XXXX/XXXXXX zo dňa 7.2.2018 bolo priestupkové konanie proti žalovanej v 3. rade, začaté pre skutok, ktorého sa mala voči žalobkyni dopustiť dňa 14.12.2017, zastavené z dôvodu, že spáchanie uvedeného skutku nebolo preukázané. Ako je zrejmé z odôvodnenia citovaného rozhodnutia, žalovaná v 3. rade spáchanie skutku poprela, správny orgán mal k dispozícii len tvrdenie proti tvrdeniu a neboli zistené žiadne iné dôkazy, ktorý by svedčili o tom, že sa žalovaná tohto skutku dopustila.

39. Odvolací súd poukazuje na ust. § 193 CSP, podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal.

40. Odvolací súd konštatuje, že listinami, ktoré predložila žalobkyňa na podporu svojich tvrdení, nebola spoľahlivo osvedčená dôvodnosť naliehavej potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami. Obrana žalovaných v 2. a 3. rade, vyjadrená v odvolaní, je opodstatnená, pretože ani jedným z predložených rozhodnutí žalované v 2. a 3. rade neboli uznané vinnými zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu voči žalobkyni. Priestupkové konania proti žalovaným v 2. a 3. rade boli právoplatne zastavené z dôvodu, že spáchanie priestupku nebolo preukázané. Jediné konanie, ktorého výsledok súdu v čase rozhodovania známy nebol, predstavuje konanie, ktoré sa mohlo začať na základe trestného oznámenia žalobkyne zo dňa 21.3.2019, ktoré podala na žalovanú v 2. rade pre skutok, ktorý sa mal stať 21.3.2019. V čase rozhodovania súdu teda nie je nepochybne zrejmé, že sa žalovaná skutku dopustila, takže tvrdenia žalobkyne o protiprávnom správaní žalovanej v 2. rade ostávajú len v rovine nepreukázaných tvrdení, pričom ani v kontexte s výsledkom ostatných, predchádzajúcich priestupkových konaní, ktoré boli zastavené z dôvodu, že spáchanie skutkov žalovanej preukázané nebolo, nemožno vyvodiť záver, že je osvedčená dôvodnosť naliehavej potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami.

41. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že jednotlivé skutky boli kvalifikované ako priestupok, odvolací súd uvádza, že skutkový základ jednotlivých skutkov bol vymedzený len žalobkyňou v jej návrhoch na začatie priestupkového konania alebo v trestných oznámeniach a skutočnosť, že tieto skutky boli kvalifikované ako priestupok, je z pohľadu predmetu tohto konania relevantná len v tej rovine, že na prejednanie a rozhodnutie o takomto skutku bol príslušný správny orgán v priestupkovom (nie orgán činný v trestnom konaní). Uvedené tvrdenie žalobkyne je teda irelevantné, pretože nemožno z neho vyvodiť záver, že skutkov sa dopustili žalované v 2. a 3. rade. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že ani jedna zo žalovaných nemôže poprieť, že sa skutky nestali, nakoľko sa k nim podrobne vyjadrovali, čo je zrejmé z odôvodnení jednotlivých rozhodnutí, ako aj z toho, že žalovaná v 1. rade odvolanie proti uzneseniu nepodala, čím v podstate uznala jeho dôvodnosť, odvolací súd uvádza, že naopak, z odôvodnenia jednotlivých rozhodnutí je zrejmé, že žalované v 2. a 3. rade spáchanie skutkov, kladených im za vinu popreli a skutočnosť, že žalovaná v 1. rade nepodala odvolanie je vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade absolútne irelevantná, pretože protiprávne správanie je potrebné posudzovať samostatne u každej zo žalovaných.

42. Zhrnúc vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že z predložených dôkazov nevyplývajú skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že zo strany žalovaných v 2. a 3. rade reálne hrozí také správanie, ktoré by osobným kontaktom bezprostredne ohrozilo duševnú i fyzickú integritu žalobkyne tak, ako to má na mysli ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP a ktoré by odôvodňovalo vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade uloženie zákazu približovať sa k žalobkyňi. Na tomto mieste odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na odôvodnenie vyššie citovaného uznesenia OR PZ v Michalovciach Č.:R.-XXX/MI-Q.-XXXX zo dňa 29.5.2017, v ktorom príslušný orgán činný v trestnom konaní konštatoval, že konaním žalovanej v 2. rade nebol podstatným spôsobom narušený obvyklý spôsob života žalobkyne a ani u nej nevznikla obava o jej život a zdravie. Odvolací súd napokon zdôrazňuje, že žalobkyňa nepredložila ani jeden dôkaz na podporu svojho tvrdenia, že žalované jej vulgárne nadávajú aj prostredníctvom sociálnej siete Facebook. Žalobkyňa preto nepreukázala skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že zo strany žalovaných v 2. a 3. rade reálne hrozí také správanie, ktoré by aj iným, ako osobným kontaktom, t.j. písomným (listinným či elektronickým) alebo telefonickým kontaktom ohrozilo duševnú i fyzickú integritu žalobkyne tak, ako to má na mysli ust. § 325 ods. 2 písm. g) CSP a ktoré by odôvodňovalo vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade uloženie zákazu kontaktovať žalobkyňu aj touto formou.

43. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 388 CSP tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade zamietol.

44. V súlade s ust. § 396 ods. 2 CSP odvolací súd rozhodoval o celom nároku na náhradu trov konania. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Keďže v spore mali žalované v 2. a 3. rade po rozhodnutí odvolacieho súdu plný úspech, priznal im odvolací súd nárok na náhradu trov celého konania proti žalobkyňi v rozsahu 100%.

45. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).